20/09/2019

Ο Νεομάρτυς Ιωάννης είναι “ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης

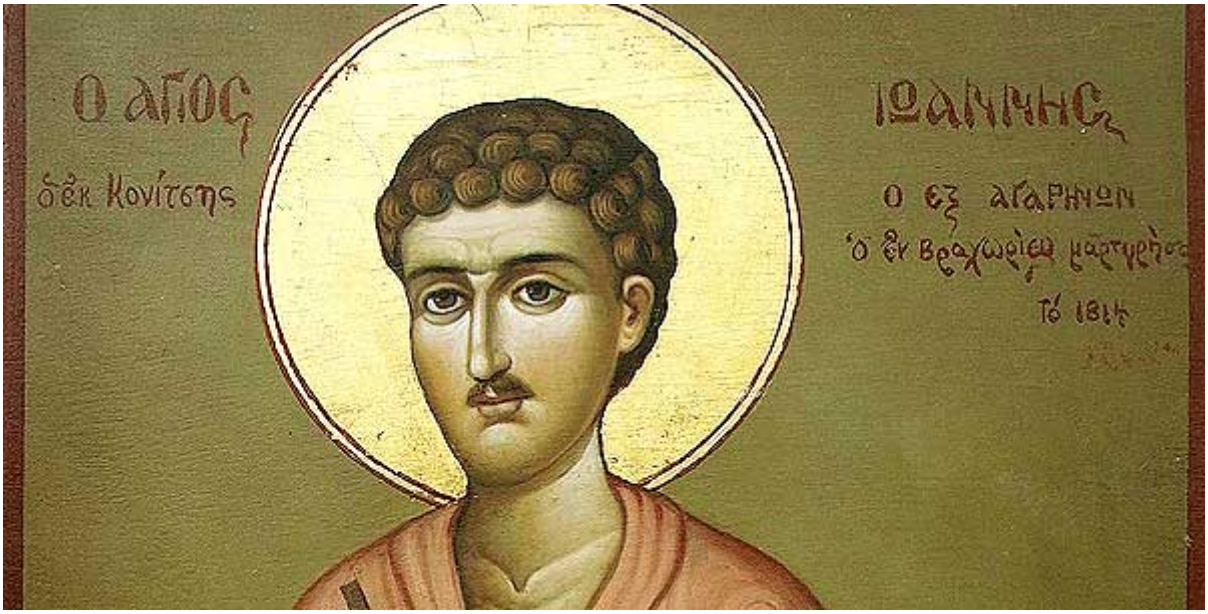

Του Σεβ. Μητροπολίτου Δρυινουπόλεως. Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέα

-Α-

Ἀλήθεια, πῶς ἕνα τουρκόπουλο καὶ μουσουλμανόπουλο ἔγινε χριστιανόπουλο ; Πῶς ὁ Χασὰν ἔγινε Ἰωάννης, πού, μάλιστα, ἀξιώθηκε νὰ μαρτυρήσῃ γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ νὰ τὸν τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία σὰν Ἅγιο, στὶς τάξεις τῶν Νεομαρτύρων ; Ἡ ἀνθρώπινη σκέψη δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. Γιατί, στὸν 19ο αἰώνα ἡ τουρκοκρατία ἦταν κυρίαρχη σ’ ὁλόκληρο τὸν Ἑλληνισμό. Κι’ αὐτὸ σήμαινε, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἦταν “ραγιάδες”, δοῦλοι δηλαδή, ποὺ κινδύνευαν κάθε στιγμή, ἀφοῦ οἱ Τοῦρκοι τοὺς θεωροῦσαν γκιαούρηδες, “ἄπιστους” · ὁπότε μποροῦσαν νὰ χάσουν ὄχι μόνο τὴν ἐλάχιστη περιουσία ποὺ εἶχαν, μά, τὸ κυριώτερο, νὰ χάσουν τὴν ζωή τους, ἄν τὸ ἤθελε ὁ σκληρὸς κατακτητής.

-Β-

Ἀλλά, ἄν ὁ Ἕλληνας καὶ Χριστιανὸς κινδύνευε, παρὰ τὸ ὅτι οἱ γονεῖς του καὶ οἱ πρόγονοί του ἦταν πάντοτε χριστιανοί, πόσο, στ’ ἀλήθεια, θανάσιμο κίνδυνο διέτρεχε ἕνας μουσουλμᾶνος, ποὺ θὰ ἀποφάσιζε νὰ γίνῃ χριστιανός ; Τὸ κοράνι προέβλεπε θάνατο ! Ἦταν δηλαδὴ καταδικασμένος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Γι’ αὐτό, καὶ σὲ

ὅλη τὴν διάρκεια τῆς τουρκοκρατίας, λίγοι ἦταν οἱ μουσουλμᾶνοι οἱ ὁποῖοι μετεστράφησαν στὸν χριστιανισμό. Λίγοι, ἀλλὰ μὲ γενναία καρδιά, ἀποφασισμένοι νὰ τὰ δώσουν ὅλα στὸν Χριστό, ὁ Ὁποῖος “ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον, βασιλεὺς βασιλέων καὶ κύριος κυρίων” (Ἀποκ. Ιθ΄ 16).

-Γ-

Ἀνάμεσα στοὺς λίγους καὶ ἐκλεκτοὺς ξεχωρίζει ὁ Χασάν, ὁ γιὸς τοῦ Σέχη τῆς Κονίτσης, ἕνα νέο παιδί, εἰκοσάχρονο. Τὸ πρᾶγμα μοιάζει ἀπίστευτο. Μήπως ὁ νέος αὐτὸς μουσουλμᾶνος δὲν γνώριζε τὶ συνέπειες εἶχε ἡ ἀποστασία ἀπὸ τὴν ψεύτικη θρησκεία τοῦ Μωάμεθ ; Μήπως δὲν θὰ εἶχε συλλογισθῆ, ὅτι κινδύνευε κι’ αὐτὴ τή ζωή του, τὰ νειᾶτα του, ἡ καλοπέρασή του στὸ σπίτι του καὶ οἱ τιμὲς ποὺ τὸν περίμεναν, ὅταν θὰ διαδεχόταν τὸν σέχη πατέρα του ; Τὸ σίγουρο εἶναι, ὅτι ὅλα τὰ γνώριζε καὶ ὅλα τὰ σκέφθηκε καὶ τὰ ἀναλογίστηκε. Ὅμως, μέσα του, ἄκουγε ζωηρὰ τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ : “τὶ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχήν αὐτοῦ;” (Μᾶρκ. Η΄36). Πράγματι, “αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου” (Ψαλμὸς οστ΄ 11).

-Δ-

Ἔτσι, ὅταν βρέθηκε – ἄγνωστο πῶς -στὸ Ἀγρίνιο, τὸ ἀποφάσισε ἀδίστακτα : Χριστιανός. Ἐπῆγε, λοιπόν, στὴν Ἰθάκη, ποὺ ἦταν Βενετοκρατούμενη, βαπτίσθηκε καὶ πῆρε τὸ ὄνομα Ἰωάννης. Ἐδημιούργησε, κατόπιν, χριστιανικὴ οἰκογένεια, ἐργαζόμενος ὡς ἀγροφύλακας στὶς Φυτεῖες τοῦ Ἀγρινίου, ποὺ τότε λεγόταν Μαχαλᾶς. Κι’ ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα, ἔδωσε τὴν καλὴ μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὔτε οἱ κολακεῖες, οὔτε οἱ ἀπειλὲς κατάφεραν νὰ λυγίσουν τὸ γενναῖο φρόνημά του. Καὶ δέχθηκε μὲ χαρὰ τὸ μαρτύριο τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ, στὶς 23 Σεπτεμβρίου 1814, μένοντας ἔτσι ἕνα δυνατὸ παράδειγμα πίστεως γιὰ ὅλους μας, ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς νέους μας, οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦν πρότυπα ζωῆς. Γι’ αὐτό, ἀκριβῶς, καὶ ἡ τοπική μας Ἐκκλησία, ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ τόσο πολὺ τὸν Νεομάρτυρα Ἅγιο Ἰωάννη τὸν ἐκ Κονίτσης, μὲ τὶς καθιερωμένες ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις, ποὺ ἔχουν ὡς ἑξῆς : α) τὴν παραμονὴ τῆς μνήμης του, Κυριακή, 22 Σεπτεμβρίου, στὶς 7 μ.μ. θὰ τελεσθῇ ὁ πανηγυρικὸς ἑσπερινός. β) Τὴν κυριώνυμη δὲ ἡμέρα, Δευτέρα, 23 Σεπτεμβρίου, Ὄρθρος καὶ Θεία Λειτουργία. Ὅλες οἱ ἀκολουθίες, θὰ γίνουν, σὺν Θεῷ, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ὅπου καὶ θὰ σᾶς περιμένω ὅλους μὲ πολλὴ χαρά.